

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice štey. 16. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: šeststopenjska petiti-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanji daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravnistvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 166.

V Ljubljani v petek, 24. julija 1885.

Tečaj II.

V Ljubljani, 24. julija.

Odkar se je na Pirenejskem polotoku naselil smrtonosni gost, strašna kolera, ki pobira dan za dnevom na stotine zbeganega ljudstva, dohajajo nam iz nesrečne dežele redna poročila, kako silno je narod razburjen in kako močno vpliva kužna bolezen na politično dejanje in nehanje španskih prebivalcev. Uže takoj pri začetku kolere javljali so svetu brzojavi, da je omajeno stališče ministerstva.

Ko je kabinet proglasil glavno mesto Madrid okuženim, pričela se je strastna poulična agitacija zoper ministerstvo. Stališče njegovo postalo je jako težavno in konečno je predsednik njegov porabil ugodno priliko in izročil kralju ostavko kabineta. Mladi vladar sklenil je bil namreč v svoji velikosrčnosti, podati se v okužene kraje in narodu pokazati, kako mu je pri srei njegova nesreča. Hotel je nesti bolnim tolažbe, zdravim pa povzdigniti pogum in s svojim vzgledom blagodejno vplivati med občnim strahom, med splošno bojaznijo.

Ministerski svet pa ni bil jednih mislij s kraljem. Romero Robledo je povdarjal, da Alfonso ne sme iskati take nevarnosti. Kraljeva oseba je ne prevažna za državne interese, kakor da bi se smela izpostavljati smrtnim slučajem. Odgovornosti za tak blag, a nepolitičen čin ni hotelo ministerstvo prevzeti in zato je izročilo souverenu svojo demisijo. Kralj je dobro uvidel, da bi sprememba kabineta v tako razburjenih časih pač ne pripomogla k pomirjenji naroda. Posrečilo se je torej difference poravnati; vladar ni potoval v provincije, v katerih razsaja kolera, ministri pa so obdržali svoje portfelje.

Sedaj pa se poroča iz Madrida, da se je vendar izvršila neka ministerska kriza. Minister notranjih zadev Romero Robledo in pomorski minister Antequera y Bebadilla sta odstopila. Z veliko hitrostjo dobili so jima naslednika, prvemu M. de Villaverdeja, drugemu pa admiralu Pezuelo. Novi minister notranjih zadev bil je do sedaj gouvèrner glavnega mesta in ne more se ravno trditi, da bi si bil v tej službi pridobil simpatij prebivalstva. On je mož, ki je navajen strogo postopati; mehkosrčnost se mu ne more očitati. Ko so se vršili znani izgrede na univerzi, potlačil jih je z železno energijo; za časa pouličnih demonstracij zaradi izbruha kolere v glavnem mestu stopil je brezobzirno na noge in uporabil brez premisleka vojaško silo zoper razgrajajočo tolpe po mestnem tlaku. Vsled teh lastnosti novega voditelja notranje politike je naravno, da mu državniki ne prisojajo dolzega političnega življenja in se obče govori, da M. de Villaverde še toliko časa ne bode sedel na ministerskem stolu, kakor prednik njegov.

Manj dvojljiv je položaj admirala Pezuele. Njegovega prejšnjega kolega v uradu je baje nemogočega stvoril upor, ki je nastal v senatu zoper njegove pomorske reforme. V prvi vrsti mu je nasprotoval Ruiz Gomez, ki je dokazal, da nima Španjska toliko materialnih sil, da bi mogla načrte pomorskega ministra izvršiti.

Zračunal je, da je dežela v 34 letih izdala nad 400 milijonov za pomorske namene, a vspeha ni mogoče nikjer najti. Svoje trditve je podpiral s tem, da je kazal na naše cesarstvo. Rekel je: „Še le tedaj hočem vladni predlog smatrati resnim, ko mi bode razložili, kako je to, da nimamo pri letnem budgetu 44 milijonov za Španjsko, 15 za Kubo in 10 milijonov za Filipinske otoke nikacega

brodovja, med tem, ko ima Avstrija pri letnem pomorskem étatu med 20 in 30 milijonov frankov brodovje, ki povzdiguje njegov prapor v vedno večjo čast in slavo.“ — Zato je baje odstopil Antequera y Bebadilla in vzroki demisije njegove so po polnem jasni.

Drugače pa je pri Romeru Robledu; o njem nemamo prav določnih poročil, zakaj da je v tem času zapustil krmilo notranje vlade. Pač so njegove drakonične naredbe zaradi kolere v glavnem mestu, njegovi starinski ukazi, ki so zaprečili ves promet in dali smrtni udarec trgovini, dovoljni razlog padca njegovega; a ko bi to bila istina, odstopiti bi bil moral uže poprej in ne ob času, ko so se duhovi skoro pomirili. Vrh tega je znano, da je naslednik njegov istega mnenja gledé postopanja proti koleri. Tudi novi minister notranjih zadev je pristaš onih staroverskih naredb, ki nimajo pri kužnih boleznih po novejših preiskavah nikacega vspeha, pač pa uničijo kupčijo in promet ter škodujejo občenemu blagostanju bolj nego bolezen sama. Zato nimamo prave razlage o odstopu Romera Robleda. Morebiti bodo oni zadeli istino, ki trdijo, da poslednji uže dolgo ni bil več v soglasi z ministerskim predsednikom Canovas del Castillo. Nesreče vsled kolere so bile le pripraven izgovor, ki je omogočil Romeru, s kakim popularnim vzrokom izstopiti iz ministerstva. Priznati se pa mora, da je odstopivši dostojanstvenik bil jedna najbolj zaslužnih in znanih oseb Canovasovega kabineta. Ministerstvo zgubi v njem moč, ki se ne bode dala tako lahko nadomestiti. Naslednik ni mož, ki bi imel toliko zaupanja, tolike skušnje in toliko delavne moči, kakor jo hvalijo na Romeru Robledu celo njegovi nasprotniki.

Lehko je torej verjeti, da smatra špansko ljudstvo novo ministerstvo zopet le kot nekaj

Listek.

Šah.

V Ispahanu, nekdanjem glavnem mestu Perzije, je vladal pred veliko veliko letmi mogočni šah Azum. Imel je najlepše konje v konjarnah, najzlahniše bisere na svoji čalmi (turbanu), tehtajoči sto funtov, biša mu je bila polna najlepših in najpostrežljivših ljudi, in vendar ga vse to ni veselilo. Ni govoril, ni hodil, nosili so ga v palankinu: imel je bolezen, katere noben zdravnik na svetu ne ozdravi — star je bil šah Azum. Dasi ni mogel ničesar uživati, je bil Azum vendar tako ničémuren, da bi se za vse kitajske in japonske zaklade od nobenega dijamanta ločil ne bil, češ, podložniki naj mislijo, da ga še zmeraj veselé take stvari. Mogočni gospod je bil časih tako slabe volje, da je le migal in znamenja dajal. Ako ga zadevnik ni mogel umeti, dal mu jih je odmeriti petdeset na podplate. Ker tudi to ni izdalo, postavil je tolmača, ki je perzijski razlagal vsak

njegov mig in znam. Čeravno je bil šah Azum slaboten, po noči vendar ni zatisnil očesa, le pri vladnih opravilih je trdno in sladko spal. Bolan je bil vsak dan po večkrat, in vsa zdravila širne Azije mu niso mogla pomoči šah Azumu. Telesni zdravitelj mu svetuje, naj stori kakor njegov predhodnik: ta, ako ni imel teka, je dvajset sužnjev obglavil, po noči pa je eno uro streljal po svojih poddanih, in nato je lahko spal. K takim vajam pa šah Azum ni bil pregovoriti. S svoje preproge niti vstal ni, sploh je bil tako mil in dober, da nikogar ni usmrtil, in velikrat je ljudstvu celó davke odpustil. Živel je v Ispahanu mlad trgovec, Ali po imenu, ki je imel lepo hčer. Nekoč jo vidi šahov minister; mahoma jo ugrabi in uvrsti med služajke svojega gospoda, šah Azuma. Ali je žaloval za svojo hčerjo, noč in dan je premišljeval, kako bi nazaj dobil svojo ljubo Izo. Napósled izumi igro, s podobicami na deski, kmete, stolpe, korje in šaha predstavljajočimi. Ko je bila igra izgotovljena, pošlje jo Ali šahu. Teden preteče za tednom, pa nikjer navadnega poročila, naj si Ali izprosi milost.

Žalostno je sedeval Ali v svoji sobi; težko glavo je upiral v obedve roki. Premišljeval je, kako bi svojo ljubljeno hčerko nazaj dobil. Izpodletelo mu je, kar je nameraval z igro. Ako jo prosi, ako jo nazaj naravnost zahteva, zgoditi se mu zna, da mu ukaže šah glavo odseči. Zdajci prisopiha Bijarut, Alijev suženj, znaneč, da gredo kraljevi.

„Veselite se, gospod“, jame Alijev služaj, „kralj vseh kraljev, naš premilostni gospod Azum, vabi vas v svojo palačo!“

„Hvaljen bodi prerok!“ klikne Ali. „Osedlaj mi konja, Bijarut, sebi pa osla.“

„O, biserni moj gospod“, odgovarja Alijev sluga, Bijarut, „ne le en osel pojde z vami, dvajset jih pojde — samih dvorjanov visokega rodu, poslanih od šaha, ki vas bodo spremljali. Kotlarji, bobnarji, piskarji, zvonarji, a na čelu dvorski noraki in pačurji. V polu ure bodo tukaj. Vse ceste so polne radovednih. Dvorski bičevniki le težko uzdržujejo red.“

„Pazi,“ dejala je žena Aliju „da ne boš drzen, kader boš zaželel Izo nazaj. Šah bi se znal razsrditi, ter te vreči slonu pod noge.“

provizorij. Velikodušni kralj v družbi s svojo so-
progo je danes skoro jedini moment, v katerega
brezmejno zaupa narod; ministerstvo se menjuje
skoro tako kakor mesečne faze in za to je razum-
ljivo, da se njegovo stališče ne more tako hitro
utrditi. Pogled na vladarja, ki je znal tako lepo
pokazati ljubav do svojega nesrečnega ljudstva,
pa daje politikom up, da se razmere na Španj-
skem kljub strašni nesreči vendar le ustanove in
privedo ubogo deželo do miru, katerega tako krvavo
potrebuje.

Položaj v Egiptu.

P. C. Prejšnje angleško ministerstvo je srečno
doseglo, da je v Egiptu svoje najboljše prijatelje
spremenilo v sovražnike; težko da bi se bil našel
v Egiptu kak Anglež, naj je bil častnik ali urad-
nik, kateri bi bil obžaloval Gladstonov pad. Da-si
je Angleška polagoma poslala svoje najboljše moči
na egiptovsko bojišče, vendar ni dvojbe, da so
razmere danes tam bolj neugodne nego so bile
pred napadom na Aleksandrijo. Niti Evropeci niti
domačini niso zadovoljni s tamošnjimi razmerami.
Da se bode pričela zopet vojska proti Mahdiju,
skoro ni več dvojbe; odnosi so tu pač drugačni
nego pri vojski v Evropi, in če Angleška ne bode
prostovoljno napravila miru v Sudanu, bode kmalu,
in morda na jako neprijeten način, v to prisiljena.
Med tem pa se vedno razširjajo novice o Mahdi-
jevi smrti, ali pa se položaj slika kot jako ozbiljen,
češ, da divjajo tam grozne kužne bolezni; a An-
gleži se ne smejo po takih vesteh pustiti motiti,
kajti gotovo je, dokler živi Mahdi, dokler ga An-
gleži ne uničijo, imel bode v Sudanu največjo
moč, in ko bode mrtev, zavzel bode njegovo mesto
mного odločnejši Osman Digma.

Sicer pa te vesti ne zaslužijo prav nič vere,
ker jih dotični poročniki navadno sami izmislijo,
da bi le Angležem kolikor možno prijetna poročila
prinesli ter tako dobili tem večjo nagrado. Ravno
tako se ne smejo verjeti do pitčice poročila, da
misli Mahdi ofenzivno postopati, saj skoro ni ver-
jetno, da bi mogla poročila iz Mahdijevega tabora
priti v Kairo. Gotovo je, da bode v Sudanu An-
gleska in Egipt prinesli morala še marsi-
katero človeško življenje v žrtev in marsikateri
šterling se bode tu požrl. Da se je zapustila Don-
gola, je bila to velika napaka, katera se bode
težko poravnala; Angleška je s tem Egiptu nalo-
žila veliko breme, v tem, ko je 12000 prebivalcev
iz Dongole pomaknila proti severu, jim tako vzela
eksistenco in iz marsikaterega napravila tatu.
Mного bolje bi bilo, da bi bili ostali na svojem
bivališči, kjer bi se bili lahko z Mahdijem, čegar
prijatelji so itak bili, sporazumeli.

Hussein paša Kalifa, prejšnji mudir v Ber-
berji, kateri je pri osvojitvi tega mesta bil vjet

Kraljevo spremstvo pride po Alija ter ga
vede v palačo. Na kraljevem dvoru pa so čakali
Alija. „Kako je bilo danes kralju?“ poprašuje
debelušni polkovnik z najtanjšim glasom stražarje
šahovih soban.

„Danes je kraljevo veličanstvo blagovolilo po
preteku toliko mesecev prvokrat nasmejati se,“
odvrne dvorski stražar. „Vse džamije po Perziji
imajo slaviti zahvalni dan.“

„Tudi mu gre vse bolje v tek“, pripomni
kraljevski uradnik. „Daje bolj razumljiva znamenja,
katera je moči tolmačiti. Vse to je storil trgovec
Ali s svojo igro.“

Ta trenotek zadoni godba, Ali se bliža kraljevi
dvorani. . . Naproti mu stopajo šahove straže,
za temi pačurji, noraki, velikan, noseč kraljevo
opico, skakači, mola, duhovniki, vezirji, bajadese,
evnuhi, kitajski igrači, zdravniki, upivci, bičevniki,
ministri, kavski vedežka, telesni strežaji, in na-
posled šah sam, sedeč na svilenem palankinu, zra-
ven njega kozelniki, znamarji, žezlonosec, novo-
postavljeni šahoigravec in drugi dvorjani. Ko se
ustavijo, denejo šaha, majhinega, debelega, čmer-
nega, dolgočasnega, starega možica na otomano

od Mahdija, bil je poslan z Mahdijevimi naročili
h kedu v Kairo. Do izvira Murada spremljala
ga je mala četa Mahdijevih vojakov, kjer je pri-
čakoval kedivovega naročila ter se potem podal v
Asuan. O poslanstvu paše se ne vé še nič goto-
vega; jasno pa je, da je bilo gotovo važno, kajti
sklenili so tako glavni vodje Mahdijevi v Berberu.
Govori se, da je Hussein prinesel kedu jeden
del Gordonovih dnevnikov. Poročila iz Dongole
pravijo, da je večina beduinskih rodov prestopila
k Mahdiju, kar se sicer ni drugače pričakovalo,
in da Mahdi namerava, kolikor hitro možno, pri-
četi vojsko proti Egiptu.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Različni listi še vedno mnogo pišejo o ustano-
vitvi katoliškega središča v državnem zboru.
Glasilo štajerskih klerikalcev zagotavlja, da bi
taka katoliška frakcija nikakor ne bila protimi-
nisterijelna ter meni, da je med Poljaki, Čehi in
Slovenci toliko odkritosrčnih katolikov, da bi na-
deje katoliškega kluba nasproti drugim frakcijam
desnice ne bile brezuspešne. Tudi „Vaterland“ bavi
se obširno s to zadevo ter pravi:

„Do novejšega časa imeli so liberalci priliko,
razglaševati slednjih šest let kot perijodo nazado-
vanja, v tem ko so konservativci na splošno in
katoliki posebe v njej videli začetek zopetnega
ojačevanja Avstrije. Kdor ni bil slep za veliko ne-
varnost zopetne zmage Zjedinjene levice in za
vedno trajajoče ovire, njeni do skrajne meje na-
rasli opoziciji uspešno se ustavljati, vedel je hvalo,
da-si tudi ne z vsem zadovoljen, vendar vodjem
kluba desnice in ministru grofu Taaffeju. In danes
stojimo pred čudovito prikaznijo, da se napove-
duje boj pod katoliško zastavo proti skušenim pa-
trijotičnim, konservativnim, katoliškim in z izred-
nimi parlamentarnimi prednostmi nadarjenim mo-
žem boj, kakeršen se je do zdaj napovedoval
samo iz liberalnega tabora.“

Na Dunaji prične svoje delovanje novo česko
politično društvo, kateremu je namen, ustanavljati
povsodi ondi česke šole, kjer je le najti postavnih
pogojev; vse svoje moči obrniti na to, da se za-
brani demoralizacija na Dunaj prihajajočih Čehov
ter da skuša pripomoči onemu deželnozborskemu
in državnozborskemu kandidatu do zmage, kateri
je Čehom prijazen in sovražnik lažiliberalizmu.

Tuje dežele.

V Sredecu pričela se je živahna agitacija proti
kabinetu Karavelova, ker se postopa proti mace-
donskim izseljencem z vso strogostjo. Cela vrsta
macedonskih Bolgarov odpustila se je iz državne
službe, in ministerstvo postopa z vso strogostjo proti
macedonskim društvom. Da tako strogo posto-

pod nebom, in dvorska dostojanstvenika mu skri-
žata noge.

„Živel šah Azum, gospod Perzije, solnca, me-
seca, zvezd!“ zakliče upivec, bičevniki pa so ma-
hali po ljudstvu, da bi pripravili navdušenost iz
njega. In res, ljudstvo se je drlo na vse pretege,
padalo na tla ter s čelom se dotikalo zemlje.

Šah naredi nepovoljno znamenje.

„Mizico za igro!“ tolmači znamar. „Njegovo
veličanstvo, šah Azum, gospod Perzije, solnca, me-
seca, zvezd blagovoli igrati!“

Ko prinesó mizico, naredi šah milostivo zna-
menje.

„Kar leži v prahu, naj ustane, toda le tre-
petaje,“ prestavlja znamar jezik svojega gospoda.

Ljudstvo vstane in trepeta, dokler mu šah
tudi te neprijetnosti ne izpregleda. Nato pokličejo
velikega vezirja, naznanjajoči mu veliko srečo, da
sme igrati partijo šaha z njegovim veličanstvom.

„Gospod vse mogočne Perzije, solnca, meseca,
zvezd, kralj vseh kraljev, prosim te, usmili se me,
in daj me rajši obesiti. Včeraj in predvčerajšnjim
sem jih držal petdeset po podplatih, ker sem iz-
gubil vsako partijo. Kaj bi se bilo še le zgodilo,

panje ne bode vzbudilo v narodu ljubezni, da ne
bode imelo ugodnih posledic, je gotovo.

V Prusiji sklicala se bode enketa, katera se
bode imela posvetovati o praznovanju nedelj. Skle-
nilo se je baje, da se pokličejo k tej enketi tudi
delavci, da izrazijo svoje mnenje.

Poljski listi poročajo, da v Rusiji razširja
med narodom neko društvo tiskovine, v katerih
se govori proti Angležem. To društvo namerava
Ruse naščuvati za vojno proti Angležem. Ker pa
poljskim listom pri poročilih o Rusiji ni ravno pre-
več treba verovati, zato treba počakati od drugih
stranij potrdila o tem počenjanji.

Francozom ne godi se preveč dobro v Ton-
kingu. Slednja poročila generala Courcyja pravijo,
da v Tonkingu še vedno vladajo nemiri. Na se-
veru in vzhodu Delte nastopile so sovražne tolpe,
vendar se nadeje general Courcy, da bode nova
vlada v Huéji ugodno vplivala na položaj. —
Povsodi pričela se je uže živahna agitacija za vo-
litve. Stranke uporabljajo vsa možna sredstva, da
bi si pridobile več pristašev. Konservativci raz-
širjajo vsak dan napačna poročila o slabem stanju
financ, češ, da tako spravijo zdanjo vlado ob ve-
ljavo. Vlada baje namerava koncem zasedanja iz-
dati tiskano pojasnilo o zdanjem političnem po-
ložaji na zunaj.

O angleško-ruskih dogovorih se poroča
iz Petrograda, da je tamošnje merodajne kroge
neprijetno dirnol, ker angleški listi to zadevo še
vedno pesimistično obravnavajo. Zagotavlja se, da
ruska vlada gotovo ugodno rešitev afganskega
vprašanja ne bode zavirala s tem, da bi stavila
neizpeljive zahteve. Da se zadeva do zdaj še ni
rešila, je vzroka iskati pač v tem, da obe stranki
z vztrajnostjo skušata varovati svoje interese.

Med Anglijo in Rusijo vršijo se, kakor po-
ročajo najnovejše vesti, razgovori gledé afganske
meje prav mirnim pôtom in pričakovati je kmalu
ugodne rešitve vsaj gledé nekaterih točk. Angle-
ški listi sicer ne izražajo posebnega zaupanja do
brze rešitve, drugače je vendar mnenje v mero-
dajnih krogih.

Pristaši eks-kediva Ismail paše razširjajo
zopet govorico, da ga Sultan hoče zopet posaditi
na prestol. Ta vest pa je vendar zdaj še mnogo
menj utemeljena nego je bila prej. Dasi je Ismail
paša in njegovi pristaši v slednjem času mnogo
prizadeval, pridobiti Sultana zá-se, je gotovo.
Težko pa da bi to prizadevanje imelo kaj uspeha,
ker Anglija pač ne bode pustila odstaviti zdanjega
kediva, kajti razmere med Anglijo in Cari-
gradom ravno zdaj niso preveč prijazne. Da bi pa
Nemčija želela, naj se nastavi zopet eks-kedive,
je to malo verjetno, ker je težko uvideti za to
važnega razloga.

Iz Madrida se poroča, da si obeta minist-
stvo ugodnih posledic od zasačenja revolucijskega

ko bi bilo njegovo kraljevsko veličanstvo katero
izgubilo. Šepam na obeh nogah. Ako pojde tako
naprej, izkaži mi rajši milost, da smem umreti na
vislih.“

Šah dela znamenja, zelo nerazgovetna.

„Ako njegovo veličanstvo prav umevam,“ pre-
vaja tolmač, „to pravi ono, da si partije nalašč
izgubljeval. Njegovo veličanstvo neče dobivati po
tvojem spoštovanju, ampak s svojim razumom.“

„Pri sveti Kaabi v Meki,“ klikne največi
državnik, „nisem jih izgubil iz spoštovanja, ampak
iz čiste priproščine. Od vodarja si me povzdignil
na mesto vezirja. Od kod torej mi bo razum, ki
ga je treba k tako težki igri?“

Šah se glasno nasmeja in gibne z roko.

„Njegovo veličanstvo zapoveduje vsem, veli-
kemu vezirju se smejati!“ poroča kraljevi znamar.
Zgodi se. Velik krohot nastane po dvorani. Na to
se zapove s šahom igrati moli, višemu evnuhov,
drugim dostojanstvenikom, toda vsi se izgovarjajo
z nevednostjo. Šah je pri vsakem nevednežu ne-
milostljiviši. Zdaj naredi znamenje štetja.

„Vezir! Je-li denarja v blagajni?“ prasha
znamar.

odbora v Saragosi. Udeleženci kaznovali se bodo zelo strogo, da se tako dá vzgled, kako se uporniki kaznujejo. S tem mēni tudi zadušiti dalnje razširjanje revolucijskega gibanja.

Razne vesti.

— (Prašanje o sežiganji mrličev.) Tudi tržaškemu deželnemu odboru se je vsled dotične deželnozbornske resolucije naznanilo, da ministerstvo notranjih zadev po dogovoru z ministerstvom za bogočastje in pravosodje ne more predložiti državnemu zboru zakonovega načrta o sežiganji mrličev.

— (Kolera na Španjskem.) Španjska vlada je objavila, da je za kolero, odkar je vstala, okolo 60 000 ljudi zbolelo in 17 000 umrlo. Bolezen v nekaterih provincijah pojenjuje, ali temu nasproti se širi v druge provincije, španjskih mej pa ni še prestopila. Število bolnikov je uže dalj časa vsak dan skoro enako. V Madridu so uže več časa posamezni pripetljaji in zdi se, da v tem mestu ne bo hudo. Največ oseb pa je zbolelo 18. t. m., in sicer 1885 ter umrlo 718, 19ega pa je zbolelo nad 2000 oseb in umrlo nad 850. Prav ta dan se poroča, da se je kolera prikazala v provincijah: Soria, Salamanca, Badajoz, Huelva in Cuenza.

— (Čuden testament.) Pred sodiščem v Avignonu na Francoskem bode se v kratkem razpravljalo o jako težkem pravniskem vprašanji. Svetovalec Henrik Meynard, ki je pred nedolгим umrl, zapustil je testament, v katerem voli vse svoje premoženje „svojemu truplu“. On zeli, da ostane v hiši, katera je bila njegova last, vse tako, kakor je bilo pri njegovi smrti. Dalje zahteva, da se ne sme odstraniti nobena živalij, ki jih je imel v svoji hiši in da se morajo ondi rediti, dokler ne poginejo. Dalje določuje v hiši kraj, kamor naj se njegovo truplo položi v kamen vsekane grob, kateri naj se zavesi s kamenito ploščo. Duhovnika ne želi h pogrebu, ampak želi, da se njegovo truplo s postelje naravnost prenese v grob. Vse premoženje originalnega svetovalca ceni se na 200 000 frankov. Sedaj se praša, je li mogoče izvesti to volilo, ali se ima kakemu sorodniku na koristi ovreči?

— (O rasti lasij.) Profesor Molleschot v Turinu bavi se je več let s tem, da je opazoval, kako lasje rastejo. Pri tem opazovanji in večletnem raziskovanji prišel je do sklepa, da lasje pri človeku tem počasneje rastejo, čim večja je teškost njegovega života, dalje, da ljudem po zimi lasje mnogo manj rastejo, nego po leti, kar je pri živalih ravno nasprotno. Da postanejo lasje gostejši, ako se večkrat pristrižejo, je v obče znano.

— (Žalosten rodbinski dogodek) poroča se iz Pariza. V nedeljo na večer podal se je bil nek gospod Marais z mlado svojo soprogo obiskat taščo svojo. Ostala sta pri nji do kake desete ure, potem se poslovila ter odpravila se proti domu. Dospel domov odpreta vrata in bila sta skoro uže na vrhu prvih stopnic, ko nekdo za zvonec pri hišnih vratih pozvoni.

„Niti bakreni asper, nič!“

Šah zmigne z ramama.

„Njegovo veličanstvo pravi, da to je hudo!“ tolmači znamar.

„O, nepresežna modrost!“ klikne vezir, do tal se priklonivši.

Pred kralja pripeljejo zdaj Alija, trgovca, ki se vrže na tla pred gospodom solnca, meseca, zvezd.

„Trgovce!“ nagovori ga dvorski tolmač, tvoja igra je vzbudila največjo zadovoljnost v njegovem veličanstvu. Ves dvor se veseli te iznajdbe. Kakor vidim iz prejšnjih potez, smeš kralja pogledati, kleče občudovati prestol ter milost si izprositi. A veličanstvo zmajuje z rameni. To se pravi: prosi čenarkoli, le denarja ne, dragocenosti ne, ki so v palači, tudi ne deželà.“

Ali poslušà to napoved mirno in tiho, potem pa dé: „Gospod Perzije, solnca, meseca, zvezd! Ker sem našel milost pred tvojim obličjem, drznem se prednašati tole prošnjo: Dovolj mi, da na prvo polje svoje igre denem ječmenovo zrno, na drugo dve, na tretje štiri, na četrto osem, in tako dalje

Ko hišnik odpre, prileti tašča mladega moža po stopnicah za njim, potegne revolver ter mu ga sproži štirikrat zaporedoma v hrbet. Ko so ljudje na to skup prileteli, dala se je, ne da bi se bila kaj branila, prijeti ter odvesti k policiji, kaj je bil povod temu dejanju, se ne vé.

— (Očeta umoril.) V Krovni na Českem prigodil se je pred kratkim strašen zločin. Nek oče delal je s svojim dvajsetletnim sinom na polji. Pri tem začel je oče sina nekaj karati, kar je tega tako razjarilo, da je namahnil s koso ter odsekal očetu glavo preč. Hudodelec je uže zaprt.

Domače stvari.

— (Podpora.) Visoko ministerstvo za uk in bogočastje dovolilo je v podporo za izkopavanje stariških stvari v Drnovem svoto 200 goldinarjev.

— (Doktorjem juris) bil je pred kratkim na graškem vseučilišči promoviran g. Mrak, koncipist pri finančni prokuraturi v Ljubljani.

— (Očitna razstava cerkvenih parametrov.) ki jih bode bratovščina presv. Rešnj. Telesa v Ljubljani letos razdelila ubožnim cerkvam naše škofije, bo 2., 3. in 4. prihodnjega meseca v sobanah tukajšnjega ursulinskega samostana. Odprta bo imenovane dni od 9. ure zjutraj in do 6. ure zvečer.

— (Odsek „Bled“ avstrijskega kluba turistov) naznanja, da se bode v soboto, dné 25ega t. m., razsvetlila jama pri Babjem Zobu z 2000 lučij; v ponedeljek, dné 27. t. m., otvorilo pa se bode zavetišče na Črni Prsti.

— (Dela na Krasu.) V slednjem času obrnila so planinska društva osebito svojo pozornost na Kras. Pred nekaterimi dnevi odprl se je jeden najbolj romantičnih prostorov javnemu pohodu, namreč prostrana Reka-jama pri Škocijanu. Deroča Reka pada tu čez 60 metrov visoko skalovje v prepad ter se potem nenadno izgubi. Čez ta prepad, čegar stene so v višini 50 metrov na 10 metrov približajo, pelje zdaj trden železen most, kateri se v spomin na znanega botanika in raziskovalca Krasa imenuje Tomazinijev most. To delo je bilo zelo težavno, ker so se morale skalnate stene prej razstreliti, da se je mogel postaviti most. Most prepeljal se je v osmih dnevih čez Divačo in Škocijan na namenjen mu prostor ter je bil potem tam razstavljen pet dni. Dela avstrijskega kluba imajo v slednjem času namen, zvezati posamezne kotline Postojinske, Planinske, Cerkniske in Loške doline. Tako bode tujcem v pohod več milj širok prostor, kjer je mnogo naravnih lepot, jam, kotlin, votlin, podzemeljskih vodá in fantastično sestavljeno kamenje. Pa tudi na drugo stran se obrača pozornost, da se namreč pogozdi del Krasa v tržaški okolici. Upa se, da se s tem ne bodo samo sklalovita tla spremenila v gozd, marveč da se bode tako tudi ovirala borja, katera zdaj po zimi in spomladi neusmiljeno nadleguje Trst.

— (Mrtvega našli.) Iz litijskega okraja se nam z dné 18. julija piše: Pretečeno noč vračala

na vsako polje, tako, da bo na vsakem polji še enkrat toliko zrn, kakor jih je na poprejšnjem.“

Šah se smeja, da mu mora dvorjan držati trebuh. Navzočni se tudi smejo. Na to stegne vladar svoje premilostive roke ter jih drži nad ušesmi.

„Njegovo veličanstvo mēni, da si velikansko magare, ker ne veš nič boljšega prositi si!“ razloži znanovedec.

Ker se Ali po polnem zadovoljuje s svojo zahtevo, ukaže šah nadzorniku žitnic, naj prinese perišče ječmena, da se zadovolji skromni trgovec.

„Naj le še počaka“, dé Ali, „treba bo nekaj več perišč. Zahteva moja ni tako majhna, kakor se vam vidi. Deska ima šestinšestdeset polji. Dvojim, da bi bilo v vaših žitnicah dosti ječmena.“

Šah se pokrohoče, prime za brado in kimne.

„Pri bradi prorokovi, obeta ti šah ječmena za vso igro!“

„Dobro!“ odvrne trgovec. „Da se pa sveta kraljeva prisega v ničemur ne krni, prosim ponižno, naj se določi, kaj dobim, ako kralj ječmena ne uzmore. V tem pripadu tirjam jeden nos in dve ušesi.“

(Konec prihodnjč.)

sta se dva možka iz Zdenske Vasi, kjer sta bila na semnji, proti svojemu domu v Perovo Selo in sta ob cesti zagledala ležati človeka, o kojem sta se kmalu prepričala, da je mrtev. Pred ta dan pa se je vozil s pošto s Trebnjega na Litijo nek mož, ki je na cesti, predno se pride v Leskovec, z voza stopil, a se ni več vrnil. Bil je bolan in je pripovedoval, da je namenjen v ljubljansko bolnico. Ker je poštni voznik mislil, da se je ta podal peš po bližnjici, pognal je dalje. Nazaj-gredé spoznal je poštni voznik v najdenem mrtvecu onega človeka, ki se je prej ta dan z njim vozil. Na mrtvem ni bilo nikakega sledu, iz katerega bi se dalo sklepati, da se je zgodil kak zločin. Kedo da je ponesrečeni, se do sedaj še ni konstatovalo.

— (Iz Gorice) se poroča, da je dné 22. t. m. tam umrl predsednik goriške trgovinske in obrtne zbornice vitez Viljem baron Ritter, v 65. letu svoje dóbe. Pokojnik je bil posestnik lepe vile v Bledu.

— (Samomor.) Iz Trsta se poroča: Dné 21. t. m. zvečer ostrupila se je kuharica Marija Benko, rojena v Vipavi. Domači prepri so baje vzrok temu obupnemu dejanju.

— („Ljudske knjižnice“) izšel je ravnokar 14. snopič, kateri prinaša na 52 straneh nadaljevanje narodnih pravljic in pripovedk (28 do 50). Na konci tega snopiča pa se pričenjajo „Pravljice“. (Nemški spisal Viljem Hauff, poslovenil V. Benkovič), in sicer so v tem snopiči natisnjene: „Karavana. — Pravljica o kalifu Štrku.“ Tudi ta zvezek je po svoji vsebini jednako mičen, kakor drugi. Snopič velja samo 6 kr.

Iz seje mestnega odbora ljubljanskega.

V Ljubljani, 21. julija.

(Konec.)

Mest. odb. T. Zupan poroča v imenu šolskega odseka o določbi prostora za gradnjo nove mestne ljudske peterorazrednice. Poročevalec pravi, da si je združen šolski in finančni odsek ogledal razne mu ponujene prostore za zidanje nove šole, da pa se je konečno odločil, naj se šola zida na zemljišči gospoda Mihaela Pakiča in Gašparja Jemca. Tukaj bi šolsko poslopje imelo na vse strani dosti zraka. Tudi bi se storilo nekaj za olepšavo mesta, če se gradi na tem prostoru nova šola, kajti podrle bi se potem na Poljanskem nasipu mestne mesnice in stare kolibe. Prostor gori omenjenih posestnikov obseza 1588'6 štiri-jaskih metrov; potrebni prostor kupil bi se od gosp. G. Jemca za 6000 gold., od gosp. M. Pakiča pa za 12000 gold., torej bi stal ves prostor za novo šolo 18000 gold. Poročevalec priporoča, naj se kupi ta prostor.

Mest. odb. dr. Dolenc predlaga, na se novo šolsko poslopje sezida na cesarja Jožefa trgu. Tam stojéče tržne kolibe da se zelo malo rabijo, da bi se prav lahko pogrešale; prostor pred šolskim poslopjem naj bi se spremenil v park. Tadi stroški bi bili tu manjši, ker je ta prostor lastnina mestne občine.

Mest. odb. Gogola se poganja za to, naj bi se nova šola zidala poleg učiteljske pripravnice na starem živinskem trgu. Če se zida šola na tem prostoru, bili bi stroški manjši in mestna občina, katera ima itak obilo stroškov, gledati mora na to, kje bi se kaj prihranilo.

Mest. odb. Ravnihar mēni, da bi ne bilo primerno, zidati novo šolo na starem živinskem trgu, ker bi bila tam za male šolarčke preveč oddaljena; po njegovem mnenji naj bi se šola zidala na trgu cesarja Jožefa.

Mest. odb. Trtnik priporoča, naj se za gradnjo nove šole kupi prostor, kjer stoji Piklova hiša v Franciskanskih ulicah; ta prostor obseza 4000 štir. metrov, kupnina bi torej znašala za meter 7 gold., v tem ko kupnina za Pakič-Jemčev prostor znaša 12 $\frac{1}{4}$ gold. za meter. Piklovo posestvo je bolj sredi mesta, razen tega pa še mnogo ceneje.

Mest. odb. Ničman mēni, da bi bil po njegovih mislih najbolj primeren prostor na cesarja Jožefa trgu.

Mest. odb. Žagar se izreka, da bi bil po njegovem mnenji najprimernejši prostor za novo šolo na starem živinskem trgu, v drugi vrsti pa prostor, kjer stoji Piklova hiša v Franciskanskih ulicah.

Mest. odb. Potočnik meni, naj se končna odločitev te zadeve odloži.

Mest. odb. Valentinčič poganja se s toplimi besedami za gradnjo nove šole na Pakič-Jemčevem posestvu, ker bi se s tem tudi kaj storilo za lepšavo mesta. Da bi se pa šola zidala na cesarja Jožefa trgu, zdi se mu neumestno, kajti tako zazidal bi se jedini večji javni prostor; in ta prostor potrebujejo kmetje, da tam prodajajo drva.

Poročevalec šolskega odseka, mest. odb. profesor Zupan, zagovarja končno še odsekov predlog, naj se kupi Pakič-Jemčev prostor, poudarjajoč, da pri tem treba v prvi vrsti gledati, kaj najbolj ugaja šolarjem, da se pri tako važnem sklepu ne sme gledati na par krajcarjev. Sicer pa bi tudi tu ne bili troški tako nezmerni, in mestne občine dolžnost je vendar, da skrbi tudi za zdravje šolarjev, ne samo za duševno izobrazbo.

Pri glasovanju se sprejme Potočnikov predlog, naj se končna določitev odloži.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Gradec, 23. julija. Gradnje železnice Celje-Šoštanj se bode v kratkem pričelo. Okrajno zastopstvo celjsko je postavilo odsek petorice, da uravna odkup zemljišč.

Petrograd, 23. julija. Uradno poročilo pravi, da se je ozimino in jaro žito dobro obneslo v Poljski.

London, 23. julija. V dolenji zbornici naznanila je vlada, da se včrt o Mahdijevi smrti v Assuanu splošno veruje.

Bombay, 23. julija. Zaradi dalje trajajočih nemirov poslala je kitajska vlada čete v Ili-Kašgar.

New-York, 23. julija. General Grant je umrl.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 24. julija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.70
„ „ srebreni	83.45
Zlata renta	108.95
5% avstr. renta	99.50
Delnice narodne banke	870.—
Kreditne delnice	284.60
London 10 lir sterling	124.90
20 frankovec	9.89 ⁵
Cekini c. kr.	5.89
100 drž. mark	61.35

Uradni glasnik

z dne 24. julija.

Eks. zemlj. dražbe: Na Vrhniki posestvo Jos. Majzla iz Kamenika (70 gld.) dne 4. avgusta. — V Črnomlju posestvo Katre Valant iz Belčega Vrha (150 gld.) dne 21. avgusta; posestvo Jur. Žagarja iz Predgrada (224 gld.) dne 21. avgusta; — posestvo Jan. Suštarica iz Sela pri Otavici (728 gld.) dne 21. avgusta; — posestvo Jos. Macolleta iz Malih Toplic (150 gld.) dne 21. avgusta; — posestvo Jak. Pavlešiča iz Brezja (350 gld.) dne 21. avgusta; — V Ljubljani posestva Fr. Ruperta na Studenci (810 in 1275 gld. 40 kr.) dne 8. avgusta. — V Rudolfovem posestvo Urše Kump iz Štal (455 gld.) dne 27. avgusta. — V Logateci posestvo Mihe Brenčiča iz Rovt (4330 gld.) dne 20. avgusta. — V Ljubljani posestva Fr. Purkerta iz Döl. Sela (1057 gld.) dne 1. avgusta.

Srečke

z dne 22. julija.

Praga: 35 45 3 46 2.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
23. julija	7. zjutraj	741.08	15.7	szpd. sl.	pr. ob.	
	2. pop.	738.44	23.6	svzh. sr.	obl.	0.00
	9. zvečer	737.88	18.6	bzv.	sk. js.	

Listnica uredništva.

Gosp. — d. v Rudolfovem: Častiti gospod, oprostite, da Vašega dopisa kot odgovor na v „Slov. Narodu“ št. 63 priobčen dopis iz Rudolfovega 19. julija ne objavimo, kajti bilo je in bode vedno naše načelo, ogibati se osebnosti, nam je stvar vse, oseba nič. Da se v onem dopisu v nebo povzdiguje neka oseba, katero je še pred kratkim nesramno z blatom ometaval „Slov. Narod“, se ne smemo čuditi, saj veste, da gospodje v „Narodni Tiskarni“ nimajo posebno dobrega spomina, o doslednosti pri njih niti govora ni; premnogo imamo uže vzgledov. S kom pa se moglo združiti ti gospodje v doseg svojih namenov, pokazala vam je „zloglasna“ dolenska volitev.

Odgovorni urednik J. Naglič.

Umrli so:

Dne 22. julija. Josip Merzlikar, sin hiš. posestnika, 18 mes., Ilovica št. 3, driska. — Marija Kenk, mizarjeva hči, 10 minut, Trnovski pristan, št. 8, plućna tuberkuloza. Dne 23. julija. Urša Pelko, črevljarska vdova, 35 l., Poljanska cesta št. 17, plućna tuberkuloza. — Avgust Bobek, zasebni uradnik, 63 l., Florijanske ulice št. 16, plućna hiba.

Terno! Terno! Terno!

Proč z matematiko!



Mi imamo trdno prepričanje, da se potem matematičnega izračuna ne morejo številke, ki imajo biti vlečene, preračunati uže naprej.

Naročili smo pri vseh matematičnih in kričalih številke, toda nikedar dosegli kaj povoljnega, dokler nismo prosili sveta pri svetoznani mojstrinji sedanje dobe, milostivi gospé

Heleni de Csekefalvy, Košice (Ogerska), Glavna ulica št. 86, vsled kojega smo na

Trst	Linc	Dunaj
31 15 65	10 6 61	20 10 53
12800 gl.	960 gl.	1200 gl.

dobili.

Hočete li srečni biti, potem se le obrnite do te velike mojstrinje, ker je le ona poklicana, da vas vsled svojega neizmisljivega sveta reši revščine in bēde.

Giarotin Josip, Fran Hulbusz, čolnar na Reki, mesar v Budimpešti.

Josip Nittiche v Nassdorfu pri Dunaji.

Proti vpošiljavi zneska 1 gld. 50 kr. in treh poštnih mark dopsiljejo se številke. (119) 5—1

Moje takó priljubljeno, ne prozorno, ampak istinito vsebinsko, povsodi kot izborno priznano

univerzalno glicerín-milo

priporočam vsakemu kot najnežnejšo in zdravijo-kože ugajajočo umivalno milo. Isto odpravlja pri daljši porabi vse pege, kožne izpuške, preveliko kožino rudečico in podeljuje isti sploh največjo nežnost in čisto belino; komad stane 10 kr., 14 in 20 kr. — Neobhodno potrebno za umivanje otrok. Samo pristno iz tovarne (49) 12—10

H. P. Beyschlag-a v Avgšpurku.

Jedina zaloga v Ljubljani pri

K. Karingerji Mestni trg št. 8.

Tržaška

komercijalna banka

v Trstu.

Tržaška komercijalna banka vsprejemlje denarne uloge v avstrijskih bankovcih in državnih papirjih, kakor tudi v zlatniških po dvajset frankov in se zaveže, kapital in obresti nazaj plačati v isti novčni vrednosti. Ista eskomptuje tudi menice in daje preddatve (posojila) na javne vrednostne papirje in blago v gori omenjeni novčni vrednosti.

Vse operacije izvršujejo se po pogojih, ki so časoma naznačeni v tržaških lokalnih listih. (66) 36—10

Odlikovan s tremi zlatimi in jedno svetinjo za zaslugi
Fran Jožefov grenki vrelec
od davna iskrušena, izborna grenka voda.
Zaloga povsodi. Vodstvo je v Budimpešti.



Aktiva družbe
Letni prejemek zavarovalnin in obrestij dne 30. junija 1884
Izplačila na zavarovalne in rentne pogodbe in kot take nazaj kupljene itd. od početka družbenega obstanka (1848) znašajo več nego
V poslednjih dvanajstih mesecih prometne dobe predložilo se je družbi za
novih zavarovalnih pogodb, in je vsled tega skupna svota od početka družbenega obstanka predloženih pogodb narasla na
Izkaze in vsa druga pojasnila podaje

generalno zastopništvo v Ljubljani, Tržaška cesta št. 3, II. nadstropje

Val. Zeschko.

Tiskata in zalagata Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.

V
Kleinmayr-jevi in Bambergovi knjigarni
se dobivajo:

Josipa Jurčiča Zbrani spisi.

I. zvezek: **Deseti brat.** Cena 1 gld.

II. zvezek: **Pripovedni spisi:** Jurij Kozjak, Spomini na deda, Jesenska noč mej slovenskimi polharji, Spomini starega Slovenca. — Cena 70 kr.

III. zvezek: **Pripovedni spisi:** Domen, Jurij Kobila, Dva prijatelja, Vrban Smukova ženitev, Golida, Kozlovka sodba. — Cena 70 kr.

IV. zvezek: **Pripovedni spisi:** Tiho-tapec, Grad Rojine, Klosterski žolnir, Dva brata. — Cena 70 kr.

Jurčičevi zbrani spisi se dobivajo tudi v lične platnice vezani, vsak zvezek po 50 kr. več.

Kdor se želi po pošti naročiti, naj blagovoljno po nakaznici za poštino pri vsakem zvezku 10 kr. priloži. (11) 28

Razno blago za pletenje in tkanje

dr. Gustav Jaegera

normalno perilo, nogovice, žoki, plavarske hlače, znojni telovniki, rokavice,

jopiči za gospé

ki se nosijo vrh obleke itd., v velikem izboru in po najnižjih cenah pri

C. J. Hamann-u

Mestni trg.

(52) 13

V založništvo našem izišla je na svetlo knjiga:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik učitelj.

12 pol v 8°. Mehko vezana stane 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg knjigotržnica v Ljubljani.

„THE GRESHAM“

zavarovalna družba za življenje v Londonu.

Podružnica za Avstrijsko:

Dunaj

Giselastrasse št. 1
v lastni hiši

Podružnica za Oggersko:

Budimpešta

Fran Josipov trg št. 5, 6
v lastni hiši

frk. 87 284 480

17 134 220,05

149 800 000,—

63 992 276,—

1324 770 129,55